

Kádár vitéz, Biharország hőse

Másnap reggel összekészítették a horgászfelszereléseket és elindult a kis piros autó Bakonszegre a Remete-tóhoz. Az út most sem volt túl hosszú és Nagyapó most is mesével szórakoztatta Petit. Illetve most nem mesét mondott, hanem egy izgalmas és igaz történetet.

- Emlékszel Petikém, amikor Berettyóújfaluban jártunk a főtéren mutattam neked egy szobrot.
- A hatalmas lovas katona szobrát a vörös márványon?
- Igen kisunokám, jól emlékszel. Tudod kinek a szobra volt az?
- Emlékszem, azt mondtad, és el is olvastam a feliratot, hogy ez Kádár vitéz szobra.
- Nos most az ő történetét mondom el neked!

Nagyon régen történt, már közel 400 éve, hogy a tatár betört erre a vidékre. Akkoriban ennek a vidéknek az ura II. Rákóczi György erdélyi fejedelem volt. A fejedelem megparancsolta vitézeinek, vezéreinek, hogy minden erejükkel védjék a hazát, harcoljanak a betörő tatár horda ellen.

Ennek a területnek a védelmét vitéz borosjenői Kádár István látta el kétszáz katonájával. Nagyon kicsi volt ez a sereg, de minden katona a saját hazáját védte, a saját családjáért harcolt és ez megtízszerezte az erejüket.

Az ellenség a Berettyó folyón akart átkelni, hogy elpusztítsa, kirabolja a környék falvait. Egy híd vezetett át a folyón, a malomhíd. Ezt védte a hős magyar sereg a sokszoros túlerő ellen. Nem is bírt velük a tatár horda, de cselt vetettek és a magyarok hátába kerültek. Hiába volt minden hősiesség az ellenség túlereje győzött, menekülni kellett. Nagyon kevesen maradtak életben, ők a folyó mellett lovagoltak, mentve az életüket.

Bakonszeg település határában azonban utolérték a hősöket, és nem kíméltek senkit. Sajnos a vezér, Kádár István is elesett. A tatárok tovább vonultak, a magyar vitézeket a helyi emberek temették el hálából, de mivel nem ismerték a harcosokat, ezért nem emeltek nekik emléket. A falu határában csak egy halom volt, ami őrizte a vitézek emlékét.

De nemcsak az emléküket őrizte a föld, több furcsa eset is történt, amit most elmesélek.

Sajnos a magyar földet több ellenség is megtámadta az idők folyamán, sokszor kellett védeni a hazát. Ilyen volt nagyságos Rákóczi fejedelmünk alatt is, amikor is a labancok akarták elfoglalni az országot, hogy ők uralkodjanak itt. II. Rákóczi Ferenc fejedelem vezetésével a kurucok harcoltak az ellenség a labancok ellen. Ismét harctér volt Magyarország és a küzdelem eljutott ismét a Berettyó környékére is, Bakonszeg határába is.

Sajnos a labancok győzelemre álltak a kicsiny kuruc csapat menekülni kényszerült és a kis település határában lévő erdőnél szedték össze erejüket. Menekülni nem lehetett tovább harcolni kellett.

- Inkább a hősi halál – mondta a kuruc csapat vezetője,- mint a további menekülés.

Ezzel támadást vezényelt. A kis csapat bátran rohamot indított a labancok ellen, akik először nevettek az ostoba ellenségen, akik megtámadják őket. Egyszer azonban a kuruc csapat mögött megjelent egy másik csapat lovas, úgy repültek lovaikon, mint a szellemek! Azok is voltak! Kádár vitéz és katonái segítettek a magyaroknak, akik bajban voltak. A labancok eszüket veszítve menekültek a félelmetes szellemlovások elől. Eldőlt a csata, nyertek a magyarok.

Ismét repültek az évek és újra bajba került Magyarország. Kitört a szabadságharc, amely eleinte óriási hadisikereket jelentett a szabadságharc honvédjeinek, de sajnos ismét a túlerő győzött, ismét veszve volt a magyar szabadság ügye. Menekültek a honvédok nehogy kivégezzék őket. Egy kis csapat bakonszegi nemzetőr hazament a falujába, hogy ott bújjon el.

Sok pénzt ígértek mindenkinek, akik az ilyen menekülőket elárulják, de nem igen akadt olyan gazember, aki arra vetemedett, hogy a honvédöket feljelenti. Persze a pénz nagyúr! Bakonszegen is volt olyan gazdag ember, aki még többet akart és elhatározta, hogy jelenti a hatóságnak, hogy itt a faluban bujkálnak a szabadságharc hősei.

Az éjszaka leple alatt kisurrant a faluból, hogy a városba menjen és pénzért feladja az embereket. Másnap a faluban tudomást szereztek az árulás tervéről és azonnal a gazdag ember után eredtek. Nem kellett messzire menni! A falu határában a kis erdőben halva találták meg. Egy kis földhalom mellett feküdt, és semmi nyoma nem volt, hogy mi okozta a halálát.

Ezután még többször tapasztalták a bakonszegiek, hogy a hős Kádár vitéz még holta után is segíti a magyar szabadság ügyét.